

der gaaet 4 Maaneder, siden de Herrer sejrede ved Valget, og endnu har de intet som helst forelagt af Forslag til at imødegaa den Krisetilstand, hvorunder vi lever.

Til sidst vil jeg i Anledning af nogle Beklagelser, der i Aften har lydt over min Synd, over min Tilbøjelighed til at love velvillig Forhandling om disse Forslag, sige, at helt saa galt, som jeg har hørt af et Par Medlemmer, kan det vel ikke være med disse Forvildelser, jeg begaar. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mente jo endog, at Forslagsstillernes Ordfører kunde akkurat lige saa godt takke Ministeren som mig, for vi havde virkelig været lige velvillige eller lige lidt velvillige. Hvis dette var rigtigt, kan det ikke være rigtigt med mine Toldforsyndelser, som andre har forekastet mig. Men jeg tager mig unægtelig ikke disse Moralprædikener særlig nær, bl. a. fordi jeg har en Erindring om Tider, hvor der var en ganske anderledes fast Villie i Rigsdagen til at gennemføre kraftige Forholdsregler. Det er da ikke mere end 4—5 Aar siden, vi gennemførte noget, der hed Importregulering for Skotøj, Cigarer og Tobaksvarer. Det forekommer mig, at baade det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og flere andre den Gang stemte for disse meget kraftige Beskyttelsesforanstaltninger. Nej, ikke det ærede Medlem Hr. Axel Dam, som sidder og gør Pantomime, for han var endnu ikke opfundet som Rigsdagsmand den Gang (*Axel Dam*: Jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning). Ja, ja, men det er ikke hos mig, det ærede Medlem skal have det.

Saa vil jeg i øvrigt til disse Bemærkninger blot føje, at jeg naturligvis i og for sig som principiel Frihandelsmand kan glæde mig over, at det radikale Venstre staar Vagt om Frihandelen, og jeg vil blot udtrykke Ønsket om, at det nu ogsaa er solidt med den Vagtpost. Helt sikker er jeg ikke, for jeg fandt for et Par Dage siden et radikalt Blad, der omtalte det ærede Medlem Hr. Holsteins Forslag om Kaffetold, og i dette radikale Blad hedder det, hvad der jo er meget foruroligende: Vi har en hemmelig Sympati med en rask lille Afgift paa Kaffe. Ja, det var den 24. Marts, det stod i en radikal Avis, saa jeg beder undskyldte, at jeg altsaa ikke er helt sikker paa det radikale Venstres Frihandelskærlighed.

Dahlgaard: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Staunings sidste Bemærkning om, hvad der angaaende Kaffetolden har staaet i en radikal Avis, maa jeg sige, at

jeg ikke ved, i hvilken Avis det var, men i øvrigt kan jeg ikke sætte Begrebet Kaffetold i Forbindelse med Toldbeskyttelse, idet der, saa vidt jeg ved, og hvad det ærede Medlem Hr. Stauning sikkert ikke vil benægte, ikke dyrkes Kaffe her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Stauning kom i sin Tale med en Bemærkning om, at da han forelagde sit store Kriseforslag sidste Efteraar, havde han god Grund til at vente, at det radikale Venstre vilde kunne slutte sig til væsentlige Dele af det ud fra hele vor Opfattelse af Byerhvervenes Stilling. Den Forventning, som det ærede Medlem dér havde, blev jo opfyldt, vi sluttede os til den overvejende Del af det Forslag, det ærede Medlem da fremsatte, og jeg har den Opfattelse, at hvis det, der var Enighed om mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre, var blevet gennemført, vilde det ogsaa have haft Betydning og stor Betydning for Byerhvervene; og jeg kan ikke nægte, at det Forhold for mig indeholder nogen Anklage mod det ærede Medlem Hr. Stauning, som i Stedet for at gennemføre, hvad der dog utvivlsomt havde været muligt at gennemføre i Landstinget, førte Landet henimod den Tilstand, hvori vi nu er, og hvor saadanne Forslag som de, der her foreligger i Aften, florerer.

Den højtærede Handelsminister understregede meget stærkt det ærede Medlem Hr. Staunings Omtale af, at hans Parti og de Konservative ikke var Flertal i Landstinget, og at det ærede Medlem Hr. Stauning som Kolleger af ham tidligere deri havde set netop Venstres Ansvar, at Socialdemokratiet kunde aldrig faa noget Ansvar, for det er kun i Folketinget, det er Flertal sammen med de Konservative, ikke i Landstinget. Jeg tvivler ikke om, at Ministeren i den Henseende har misforstaaet det ærede Medlem Hr. Stauning, for der er jo slet ikke Tvivl om, at hvis det ærede Medlem finder en Toldpolitik sammen med Højre sagligt rigtig og nødvendig for Erhvervene, vil det ærede Medlem føre denne Politik frem her i Tinget sammen med de Konservative; det er ikke blot en Ret, det ærede Medlem har, men det vil ogsaa være en Pligt for hans Parti uden Hensyn til Partistillingen i Landstinget. Det er klart, at Gennemførelse i Rigsdagen vilde ikke være tænkelig, forinden der igen var afholdt et Valg, for det ved alle, at de socialdemokratiske Rigsdagsmænd har udtalt sig imod en saadan Politik forud for Valget, men det vilde